

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ & ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Πολλά ειπώθηκαν το καλοκαίρι που μας πέρασε για τους μετανόστες και τους πρόσφυγες και πλέγονται ακόμη, πολλές εικόνες μεταδόθηκαν. Είναι απήθεια ότι όλα αυτά που ακούσαμε και είδαμε προσπάθησαν να μας κάνουν να πιστέψουμε ότι, τελικά, τα πράγματα δεν είναι έτσι όπως νομίζαμε: ζούμε σε μια ανθρωπιστική Ευρώπη και οι κυβερνήσεις δεν είναι δολοφονικοί μηχανισμοί, αλλά έχουν και οισθήματα φιλανθρωπίας. Ευτυχώς όμως, έχουμε κάτι που το θέαμα των δυτικών κοινωνιών δεν μπορεί να εξημερώσει: **την ταξική μας μνήμη, την μνήμη των κρατικά κατατρεγμένων, βασανισμένων, δολοφονημένων μεταναστών και μεταναστριών.**

το θέαμα δε θα εξημερώσει την οργή μας

Ενδεικτική της πειτουργίας των θεάματος μπορεί να αποτελέσει η ιστορία με τον δολοφονημένο στα 3 του χρόνια Αϊλάν. Από τη μία, έδειξε πόσο εύκολα μπορεί να ξεπλύνει τον πραγματικό ρόλο που έχει ένας συνοριόμπατος, αυτό του επόπτη της ανθρώπινης κίνησης και του δολοφόνου, μέσω της μετάδοσης μιας και μόνο εικόνας. Ξαφνικά, οι συνοριόμπατοι, από εφαρμοστές της αντιμεταναστευτικής πολιτικής του ελληνικού κράτους και άρα συνένοχοι στα δολοφονικά εγκλήματά του (στα οποία μερικές φορές είναι και φυσικοί αυτουργοί), γίνονται καπλόψυχοι όνθρωποι που σώζουν ζωές μεταναστών. Αντιστροφή της πραγματικότητας; Αυτό είναι το θέαμα. Από την άλλη, έδειξε πόσο εύκολο είναι να αποπολιτικοποιήσεις τις κρατικές δολοφονίες στα σύνορα και να (ξανα)σοκάρεις το πανελλήνιο, με την εικόνα του πτώματος του Αϊλάν να ξεβράζεται από τη θάλασσα. Ξαφνικά πάλι, ξεχνιούνται οι χιλιάδες νεκροί στον πάτο του Αιγαίου και στις νάρκες του Έβρου, ξεχνιούνται οι καθημερινές δολοφονίες μεταναστών/τριών στα σύνορα τη στιγμή αυτή. Και το όλο θέμα περιστρέφεται γύρω από την ιστορία ενός νεκρού μικρού αγοριού, οι πραγματικές αιτίες που το αγόρι αυτό κείτεται νεκρό ξεχνιούνται, η μνήμη διαγράφεται και η ζωή συνεχίζεται – αλλά με περισσότερη φιλάνθρωπη ευαισθησία αυτή τη φορά. Έτσι, μας πλείπει το πιο βασικό, η οργή μας, η οποία παραμένει θαμμένη βαθιά μέσα μας, κάτω από τόνους μασημένης ηλιθιότητας...

**...γιατί η οργή μας θρέφεται
από την ταξική μας μνήμη**

τα «ανθρωπιστικά δυτικά κράτη»...

«Αν κλείσεις την πόρτα στη μετανάστευση, θα πληρώσεις το οικονομικό τίμημα»
Ζαν Κριστόφ Ντιμόν, ειδικός σε θέματα μετανάστευσης στον ΟΟΣΑ (Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας & Ανάπτυξης)

Δεν είναι κρυφό: είναι πολλές οι φωνές των ειδικών των αφεντικών στην Ευρώπη που μιλάνε για τη γήρανση του ντόπιου εργατικού δυναμικού και τη συρρίκνωση των πληθυσμών χωρών όπως η Γερμανία και η Ισπανία. Άρα, καταλήγουν, χρειάζονται νέα εργατικά χέρια, κατά προτίμο φτηνά: αυτά των μεταναστών και των μεταναστριών.

Ε ναι λοιπόν, αυτός είναι ο περίφημος ευρωπαϊκός ανθρωπισμός και η ευρωπαϊκή αθλητική γεγγύη: τίποτα παραπάνω από ψυχροί οικονομικοί υπολογισμοί για να δουλέψει η καπιταλιστική κρεατομχανή. Κάπως έτσι δεν άνοιξε και το γερμανικό κράτος τα σύνορά τους για τους πρόσφυγες, μέχρι να έρθουν όσοι χρειάζεται το γερμανικό κεφάλαιο και να τα ξανακλείσει;

η «ζεστή ελληνική φιλοξενία»...

Πολλοί ακούσαμε για το τι έπαιξε στα ελληνικά νησιά το καλοκαίρι που μας πέρασε. Ας δώσουμε ένα παράδειγμα: λιμάνι Μυτιλήνης, κανίβαλοι πουπλούν σε πρόσφυγες και μετανάστες 5 ευρώ το μπουκαλάκι νερό, χρεώνουν την πρίζα για να φορτιστεί ένα κινητό, βάζουν εισιτήριο στις τουαλέτες των μαγαζιών τους. Ακόμη και οι κραυγές για πτώση του τουρισμού σταμάτησαν, μιας και οι επιχειρηματίες βρήκαν τον τρόπο να βγάλουν φράγκα μέσα στη νέα συνθήκη, μια συνθήκη που όσο πιο εξοντωτική ήταν η κρατική διαχείριση των μεταναστών, τόσο πιο κερδοφόρα γινόταν για τα αφεντικά.

Αυτή είναι λοιπόν η ζεστή ελληνική φιλοξενία. Είναι η ίδια ζεστή φιλοξενία των αφεντικών των διαφόρων Μανωλάδων στην ελληνική επαρχία και του πλήθους εταιρειών που κονομάνε μέσω του εγκλεισμού μεταναστών/τριών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης (περισσότερα γι' αυτά έχουμε γράψει στην μπροσσούρα μας «Μεταναστευτική πολιτική και στρατόπεδα συγκέντρωσης»). Για να μην γινόμαστε απόλυτοι, δεν ήταν και λίγοι οι ανθρωποί που βοήθησαν τους πρόσφυγες σ' αυτή τη δύσκολη περίοδο, δίνοντας ένα χέρι βοηθείας χωρίς να έχουν κάποιο όφελος.

...εκμετάλλευση και φράγκα
στις πλάτες των μεταναστών

ν

γηώσσα

της

εξουσίας

has

civai

ένν

περί διαχωρισμού προσφύγων & μεταναστών

Πριν ένα μήνα ο Α. Τσίπρας εξέφραζε την ικανοποίησό του για το γεγονός ότι η ΝΔ διαχωρίζει πλέον τους πρόσφυγες από τους μετανάστες κι έτσι «δεν μιλάμε με τους όρους του μεταναστευτικού που μιλούσαμε την προηγούμενη περίοδο». Δεν πρέπει ποτέ να υποτιμούμε την γηώσσα της εξουσίας, αλλά να θυμόμαστε πάντα ότι αυτή η γηώσσα είναι ικανή να καθορίσει κοινωνικές σχέσεις. Ο διαχωρισμός των μεταναστών από τους πρόσφυγες είναι κομμάτι της γηώσσας της εξουσίας.

Πρόκειται για ένα διαχωριστικό εργαλείο που έχει χρησιμοποιηθεί και στο παρελθόν: το 1990 οι πούμε, υπήρχαν οι «καλοδεχούμενοι» ομόθρησκοι βαθκάνιοι μετανάστες και οι αλλόθρησκοι που «δεν χωράγανε», ενώ αντίστοιχα υπάρχουν οι «νόμιμοι» και οι «παράτυποι» μετανάστες. Κάπως έτσι υπάρχει και ο διαχωρισμός προσφύγων και μεταναστών, ένας διαχωρισμός που ιστορικά χρησιμοποιείται από τα κράτη για την εξυπηρέτηση οικονομικών, πολιτικών και γεωπολιτικών συμφερόντων και που σίγουρα δεν πρέπει να μας παρασέρνει. Γιατί γνωρίζουμε την κοινή μοίρα όλων αυτών των ανθρώπων, **είτε αναγνωρίζονται νομικά ως πρόσφυγες είτε όχι**: είτε είναι βόμβες, είτε είναι δικτατορικά καθεστώτα, είτε είναι φτώχεια και εξαθλίωση, όλα είναι όψεις της ίδιας καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Και **στεκόμαστε δίπλα σε κάθε τέτοιον άνθρωπο, αρνούμενοι να εγκλωβιστούμε στη γηώσσα της εξουσίας και τους πλαστούς διαχωρισμούς που δημιουργεί**.

τα φλεγόμενα κέντρα κράτησης

Την ώρα που οι πνιγμοί μεταναστών στο αιγαίο συνεχίζονται και ο σύριζα καλεί σε πορεία για την καταστροφή του φράκτη του Έβρου ενώ ο ίδιος τον συντηρεί, οι δηλώσεις του Α. Τσίπρα δεν μας εκπλήσσουν. Μας μιλά για ευθύνες, ευθύνες που καταλογίζει μόνο στην Ευρώπη, πλει και δεν είναι ο σύριζα το κυβερνητικό κόμμα, πλει και τρώμε κουτόχορτο. Το πρόβλημα πάντα είναι ότι η Ευρώπη καθυστερεί να πάρει αποφάσεις ή ότι δεν έχουμε καλή συνεννόηση με την Τουρκία. Επειδή όμως για να καταλάβουμε τι συμβαίνει πρέπει να κάνουμε την απαραίτητη μετάφραση, τα νέα είναι τα εξής. Το πιμενικό παίρνει τον 1ο ρόλο ώστε και καλά να αποφευχθούν οι άτυχοι θάνατοι των μεταναστών που μεταφέρονται με φέρυ μποτ και όχι με τα πλοία που τους παρέχει το κράτος που δεν υπάρχουν. Συν νέα υπερστρατόπεδα συγκέντρωσης που μπαίνουν στο τραπέζι -τα πλεγόμενα HOT SPOTS τα οποία θα είναι κέντρα καταγραφής των μεταναστών που έρχονται στην ελλάδα όπου οι πρόσφυγες θα μένουν δυο μήνες μέχρι να κινηθούν οι διαδικασίες νόμιμης μεταφοράς τους στην Ευρώπη. Όμως το όριο των ανθρώπων που έχει συμφωνήσει η Ευρώπη ότι θέλει στο εσωτερικό της είναι 60.000 άνθρωποι. Και επειδή είμαστε και λίγο κακύποπτοι μας γεννιούνται κάποια ερωτήματα, όπως το αν ξεπεραστεί το όριο που ζητά η Ευρώπη οι υπόλοιποι μετανάστες-πρόσφυγες που θα καταλήξουν; Ή ποιος μας πάντα είναι ότι τα νέα κέντρα καταγραφής δε θα είναι απλά καινούρια στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και προσφύγων με τη διαδικασία καταγραφής να κρατάει περισσότερο από 2 μήνες;

Το σίγουρο είναι ότι τα δυτικά κράτη έχουν τον απόλυτο έλεγχο της κατάστασης και ότι με τον έναν ή τον άλλο τρόπο η εκμετάλλευση των μεταναστών εργατών θα συνεχιστεί... **Αυτό που μας μένει είναι σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλον και όλοι δίπλα στους μετανάστες, χτίζοντας σχέσεις ταξικής αλληλεγγύης για να αντιπαλέψουμε την επίθεση που δέχονται/δεχόμαστε.**

είναι τα μόνα hot spots

